

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M. T.**, bývajúcej v S., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. V. S., advokátkou so sídlom v P., proti žalovaným **1/ M. P.**, bývajúcej v P., **2/ JUDr. M. P.**, bývajúcemu v P., **o zrušenie a vypořádanie podielového spoluvlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 3 C 355/2004, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. novembra 2011 sp.zn. 14 Co 14/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a**.

Žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom z 22.novembra 2010 č.k. 3 C 355/2004-403 zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného **2/** k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. X., k.ú. J., ako parcela č. 110 – zastavané plochy a nádvoría vo výmere 409 m² a toto vypořiadal tak, že nehnuteľnosť v celosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne s povinnosťou zaplatiť žalovanému **2/** za jeho podiel sumu 651,18 eur do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalším výrokom zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovanej **1/** k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. X., k.ú. J., ako parc. č. 109 – zastavané plochy a nádvoría vo výmere 109 m², ako aj k rodinnému domu súpisné č. 7, postavenému na parc. č. 109 a toto vypořiadal tak, že tieto nehnuteľnosti v celosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne s jej povinnosťou zaplatiť žalovanej **1/** za jej podiel 2.888,54 eur do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Ďalším výrokom zamietol žalobu

žalobkyne žiadajúcu v rámci širšieho vyporiadania zaviazať žalovanú 1/ zaplatiť jej sumu 3.784,93 eur (pohľadávka vzniknutá medzi ich právnymi predchodkyňami) a tiež zamietol návrh žalovanej 1/, ktorým sa v rámci širšieho vyporiadania domáhala zaplata sumy 4.083 eur (náhrada za užívanie nehnuteľnosti). Súčasne vyslovil, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vychádzajúc zo súčasného právneho stavu zaznamenaného na LV č. X. a na LV č. X. pre k.ú. J. a z dôvodu, že nehnuteľnosti nie je možné reálne rozdeliť, dospel k záveru, že v danom prípade prichádza do úvahy zrušenie podielového spoluvlastníctva účastníkov a vyporiadanie tohto spoluvlastníctva tak, že sa tieto nehnuteľnosti v celosti prikážu do vlastníctva žalobkyne za primeranú náhradu. Pri výpočte náhrady, ktorú je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanej 1/, resp. žalovanému 2/, vychádzal z dodatku k znaleckému posudku Ing. M. č. 119/2006, proti ktorému účastníci nevzniesli žiadne námietky. Okrem iného uviedol, že prístup k parcele č. 112 vo výlučnom vlastníctve žalovaného 2/ nebolo treba riešiť v súvislosti s vyporiadanými nehnuteľnosťami, keďže je možný po obecnej ceste, ktorú využívajú všetci užívatelia a vlastníci pozemkov v predmetnej lokalite. Zamietnutie žaloby, ktorou sa žalobkyňa proti žalovanej 1/ domáhala zaplata sumy 3.784,93 eur, odôvodnil výsledkami súdnych sporov, ktoré medzi sebou viedli právne predchodkyne terajších účastníčok a aj výsledkami iných sporov vedených medzi súčasnými účastníkmi. Pri zamietnutí protinávrhu žalovanej 1/ na zaplata náhrady za užívanie nehnuteľnosti v sume 4.083,- eur považoval za určujúce to, že žalobkyňa žiadnym spôsobom nebránila žalovanej 1/ jej podiel na predmetných nehnuteľnostiach užívať. Svedčia o tom aj dôvody rozsudku vydaného Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 28C 310/2007, z ktorých vyplýva, že aj v označenom konaní mal súd za preukázané, že od roku 1993 predmetné nehnuteľnosti neužíva tak žalobkyňa, ako aj žalovaná 1/ a nikto žalovanej 1/ nebránil, aby svoj podiel z týchto nehnuteľností užívala.

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 10. novembra 2011 sp.zn. 14 Co 14/2011 na odvolanie žalobkyne a žalovaných rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo medzi žalobkyňou a žalovanou 1/ vo vzťahu k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. X. pre k.ú. J., ako rodinný dom súp. č. 7 postavený na parc. č. 109 a pozemok parc. č. 109 – zastavané plochy a nádvoria o výmere 109 m², ako aj vo výroku, ktorým zamietol žalobu žalobkyne o zaplata sumy 3.784,93 eur, potvrdil. Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva medzi žalobkyňou a žalovaným 2/ vo vzťahu k nehnuteľnosti vedenej na LV

č. X. k.ú. J. ako parc. č. 110 – zastavané plochy a nádvoría vo výmere 409 m² zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Odvolacie konanie o tej časti odvolania žalovanej 1/, ktorým sa domáhala zvýšenia náhrady za jej podiel v nehnuteľnostiach, zastavil. Pripustil späťvzatie žalobného návrhu podaného žalovanou 1/ v tej časti, ktorou sa domáhala náhrady za užívanie nehnuteľnosti za čas od 1. januára 2000 do 14. októbra 2003 v celom rozsahu uplatneného nároku a za čas od 1. januára 2004 do 31. januára 2010 v rozsahu prevyšujúcom sumu 1,92 eur mesačne, t.j. nad sumu 142,46 eur a v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil a vo zvyšku (v prísudku do sumy 142,46 eur) rozsudok súdu prvého stupňa o zamietnutí tejto časti žalobného návrhu podaného žalovanou 1/ potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa správne rozhodol o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanou 1/, keď vychádzal zo zistenia, že predmetné nehnuteľnosti nie je možné reálne rozdeliť a vykonal preto vyporiadanie prikázaním vecí za primeranú náhradu jednému zo spoluvlastníkov. Správne vychádzal zo všeobecnej hodnoty nehnuteľností, ktoré boli predmetom vyporiadania a rozhodol zodpovedajúco výške podielov žalobkyne a žalovanej 1/ aj o rozsahu finančnej náhrady. Za správne považoval skutkové a právne závery súdu prvého stupňa v časti, v ktorej rozhodol o zamietnutí žaloby žalobkyne požadujúcej v rámci širšieho vyporiadania zaplatať sumu 3.784,93 eur. Vecne správne rozhodol okresný súd aj v tej časti, v ktorej protinávrh žalovanej 1/ vo zvyšku presahujúcom zastavujúcu časť konania o vydanie bezdôvodného obohatenia pre nemožnosť užívania nehnuteľností v rozsahu jej spoluvlastníckeho podielu, zamietol. Vo vzťahu k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva k parcele č. 110 vedenej na LV č. X., k.ú. J. dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre potvrdenie, ani pre zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa. Podľa odvolacieho súdu výsledky doposiaľ vykonaného dokazovania neumožňujú urobiť jednoznačný záver o tom, či nehnuteľnosť – pozemok parc. č. 110 je alebo nie je reálne deliteľný. Navyše, nebolo zatiaľ objasnené a uzavreté ani to, či pivnica a maštal', ktoré sa nachádzajú na tomto pozemku (ne)tvoria podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného 2/. Vytkol súdu prvého stupňa, že sa nezaoberal otázkou, či v súvislosti so zmenou vlastníckeho podielu nenastala skutočnosť, ktorá by mala význam pre reálnu del'bu nehnuteľnosti. V tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa preto podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. zrušil a v rozsahu zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie. Zastavenie odvolacieho konania v časti zvýšenia náhrady požadovaného žalovanou 1/ za jej podiel v nehnuteľnostiach odôvodnil tým, že žalovaná 1/ v tejto časti vzala odvolanie späť. Zastavenie konania v časti, ktorou sa žalovaná 1/ protinávrhom domáhala náhrady za užívanie nehnuteľnosti za čas

od 1. januára 2000 do 14. októbra 2003 v celom rozsahu uplatneného nároku a za čas od 1. januára 2004 do 31. januára 2010 v rozsahu prevyšujúcom sumu 1,92 eur mesačne, t.j. nad sumu 142,46 eur, odôvodnil späťvzatím žaloby žalovanou 1/, s ktorým procesným úkonom žalobkyňa vyslovila súhlas.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala včas dovolanie do všetkých jeho výrokov žalobkyňa. Žiadala rozsudok krajského súdu zrušiť a žalovaných zaviazat' na zaplatenie trov odvolacieho a dovolacieho konania. Uviedla, že rozsudok krajského súdu napáda dovolaním v celosti z dôvodu, že výroky súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu nie sú totožné (odvolací súd jednotlivé výroky súdu prvého stupňa tak „zmotal“, že jeho rozsudok je zmätočný) a že ani nevedia, ako bolo v časti o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva medzi žalobkyňou a žalovanou 1/ rozhodnuté. Trvala na tom, že v tejto veci sa musí vyporiadať celé podielové spoluvlastníctvo jedným rozsudkom, lebo ide o podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a na pozemku sa nachádzajú pivnice a ostatné stavby, na ktoré si robí nárok žalovaný 2/ a ktoré podľa priloženého znaleckého posudku sú v jej vlastníctve. Krajský súd svojim rozhodnutím vniesol do zrušenia podielového spoluvlastníctva množstvo nezrovnalostí, ktoré nemôže vyriešiť v spore so žalovaným 2/. Vytýkala odvolaciemu súdu, že vo výroku, ktorým rozhodol vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. X. sa neuvádza, či potvrdil rozsudok okresného súdu aj v časti, ako sa predmetné nehnuteľnosti vyporiadavajú. Tento výrok v rozsudku krajského súdu chýba, a preto je úplne nezrozumiteľný. S rozsudkom krajského súdu nesúhlasila ani v tej časti, ktorým potvrdil zamietnutie jej žaloby o zaplatenie sumy 3.784,93 eur. Uviedla, že súdy nesprávne zhodnotili rozhodujúce skutočnosti v tom, že pohľadávky, ktoré zaplatili jej rodičia, boli na týchto nehnuteľnostiach viazané a že nesprávne posúdili otázku premlčania nároku. Okrem iného namietala, že odvolací súd neumožnil jej právnej zástupkyňi, aby sa k veci vyjadrila (odvolací súd sa obmedzil len na odpovede na ním položené otázky) a jej právna zástupkyňa sa k veci nemohla vyjadriť ani v „záverečnom slove“.

Žalovaní vo vyjadrení k dovolaniu navrhli, aby dovolací súd dovolanie žalobkyne ako nedôvodne podané zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala účastníčka konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V posudzovanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom, ktorým jednak potvrdil rozsudok okresného súdu vo výroku o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva medzi žalobkyňou a žalovanou 1/ vo vzťahu k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. X., k.ú. J. a vo výroku, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobkyne o zaplatenie sumy 3.784,93 eur a ktorým súčasne rozsudok okresného súdu vo výroku o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva medzi žalobkyňou a žalovaným 2/ vo vzťahu k nehnuteľnosti vedenej na LV č. X., k.ú. J. zrušil.

Keďže odvolací súd v prípade, že rozhodnutie okresného súdu zruší, rozhoduje uznesením (§ 223 O.s.p.), treba mať za to, že hoci zrušujúci výrok bol pojatý do rozsudku a stal sa jeho súčasťou, nestráca povahu rozhodnutia vydaného vo forme uznesenia. Prípustnosť dovolania proti tomuto rozsudku bolo preto potrebné v potvrdzujúcej časti posudzovať podľa § 238 ods. 2 a 3 O.s.p. a v časti, v ktorej krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil, podľa § 239 O.s.p.

V zmysle § 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p. platí, že dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, resp. ak dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

V danej veci síce rozhodnutiu odvolacieho súdu predchádzalo rozhodnutie odvolacieho súdu, avšak odvolací súd sa od právnych záverov vyslovených v tomto rozhodnutí neodchýlil. Dovolanie podľa § 238 ods. 2 O.s.p. smerujúce proti potvrdzujúcej časti rozsudku odvolacieho súdu preto prípustné nie je. Nejedná sa ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani nešlo o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Prípustnosť dovolania proti tejto časti rozsudku preto neprichádza do úvahy ani podľa § 238 ods. 3 O.s.p.

Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie

odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V danom prípade je dovolanie žalobkyňou podané aj proti zrušujúcej časti rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré má povahu uznesenia. Táto časť rozhodnutia nevykazuje znaky ani jedného z uznesení uvedených v ustanoveniach vymenovaných vyššie, keďže sa nejedná ani o zmeňujúce, ani o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu a nejde ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska. Prípustnosť dovolania proti tejto časti rozhodnutia odvolacieho súdu preto podľa § 239 O.s.p. neprichádza do úvahy.

V ustanovení § 237 O.s.p. sú vymenované vady, ktoré sú dôvodom prípustnosti dovolania smerujúceho proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Dovolací súd, vzhľadom na zákonnú povinnosť vždy na tieto vady konania prihliadnuť, preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk tam uvedených. Po preskúmaní veci však nezistil existenciu žiadneho dôvodu obsiahnutého v jeho taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/ až g/. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Pokiaľ žalobkyňa namietala, že výroky súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu nie sú totožné a že rozsudok odvolacieho súdu je zmätočný, lebo ani nevie ako bolo v časti, týkajúcej sa podielového spoluvlastníctva medzi žalobkyňou a žalovanou 1/ vo vzťahu k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. X., pre k.ú. J. odvolacím súdom rozhodnuté, treba uviesť, že odvolací súd rozhodoval nielen o odvolaní žalobkyne, ale aj o odvolaní žalovaných. Prvé dva výroky jeho rozhodnutia korešpondujú s procesnými úkonmi, ktoré v odvolacom konaní vykonala žalovaná 1/. Tretím výrokom odvolací súd rozhodoval o žalovanej 1/ obmedzenom odvolaní proti tej časti rozsudku okresného súdu, ktorým okresný súd protinávrh žalovanej 1/ o peňažné plnenie zamietol. Týmito výrokmi krajský súd

nerozhodoval o právach, prípadne povinnostiach žalobkyne. Dovolanie žalobkyne proti týmto výrokom rozsudku odvolacieho súdu je preto subjektívne neprípustné.

V potvrdzujúcom výroku, ktorý sa týkal podielového spoluvlastníctva medzi žalobkyňou a žalovanou 1/ vo vzťahu k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. X., pre k.ú. J., odvolací súd jasne a zrozumiteľne vyslovil, že rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti potvrdzuje nielen vo výroku o zrušení podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, ale aj vo výroku o ich vyporiadaní tak, ako o tom rozhodol okresný súd. Z takto formulovaného výroku je teda zrejmé, že odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu aj v tej jeho časti, v ktorej predmetné nehnuteľnosti boli prikázané do výlučného vlastníctva žalobkyne s jej povinnosťou vyplatiť žalovanej 1/ za jej podiel náhradu v sume 2.888, 54 eur. Neobstoja preto námietka žalobkyne, že tento výrok rozsudku odvolacieho súdu je zmätočný, resp. že celé jeho rozhodnutie vo výrokovej časti nekorešponduje s výrokmi rozsudku súdu prvého stupňa.

K tvrdeniu žalobkyne, že odvolací súd neumožnil jej právnej zástupkyňi, aby sa k veci vyjadrila a jej právna zástupkyňa sa k veci nemohla vyjadriť ani v „záverečnom slove“, dovolací súd uvádza, že tieto skutočnosti nemajú oporu v spise, najmä v zápisnici o pojednávaní pred odvolacím súdom z 10. novembra 2011. Z jej obsahu totiž vyplýva, že zástupkyňa žalobkyne mala možnosť predniesť pred odvolacím súdom odvolanie a vyjadriť sa k celému priebehu konania, čo aj urobila a k čomu jej bol daný v konaní pred odvolacím súdom primeraný priestor. Až následne po uskutočnení svojho prednesu jej boli kladené otázky zo strany predsedu senátu (predseda senátu rovnako kládol otázky aj zástupcovi žalovaného 2/), čo Občiansky súdny poriadok nevyklučuje (§§ 117 ods. 1 a 118 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.). Pokiaľ žalobkyňa namietala, že jej zástupkyňa sa k veci nemohla vyjadriť ani v „záverečnom slove“, treba uviesť, že bolo vecou zástupkyne žalobkyne, aby sa po prerušení pojednávania zúčastnila jeho pokračovania. To, že podľa jej ničím nedoloženého tvrdenia mala v inej veci pojednávanie o 13.00 hod., nevyklučovalo jej účasť na pokračovaní, ktoré bolo určené na čas 14.30 hod. Napokon, žalobkyňa netrvala po pokračovaní pojednávania na osobnej účasti svojej právnej zástupkyne. Ani tieto námietky žalobkyne preto neobstoja.

K výhrade žalobkyne, že súdy nesprávne vyhodnotili výsledky vykonaného dokazovania treba uviesť, že v zmysle § 132 O.s.p. dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne

vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, no táto skutočnosť ešte sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. (porovnaj R 42/1993).

Na ostatný žalobkyňou uvedený dovolací dôvod, ktorý mal spočívať v nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom, dovolací súd taktiež nemohol prihliadať, pretože uvedené skutočnosti by mohli byť len odôvodnením dovolania v prípade, ak by dovolanie bolo prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobkyne smerovalo proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je (§ 238 ods. 2 a 3 O.s.p.; § 239 O.s.p.) a keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Žalovaní mali v dovolacom konaní úspech, preto im patrí právo na náhradu trov konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b od. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovaným v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto im neboli priznané.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. mája 2013

JUDr. Ladislav G ó r á s z , v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Dagmar Falbová

Kanc !

I. zloženie senátu:

JUDr. Ladislav Górasz, predseda

JUDr. Ivan Machyniak, člen

JUDr. Rudolf Čirč, člen

II. vec v senáte referoval: JUDr. Ivan Machyniak

III. kategória rozhodnutia:

~~A – rozhodnutie navrhované na uverejnenie v zbierke rozhodnutí~~

~~———— B – významné rozhodnutie nezaradené do kategórie A~~

~~———— návrh právnej vety (v prípade A):~~

~~.....~~

IV. v počítači ulož ako:

6 Cdo 101-2012 ODM

V. Cdo – odpíš a doruč OS Vranov nad Topľou

spis vráť predkladajúcemu súdu

3 x zberný spis

VI. v registri vyznač skončené ODM

dátum rozhodnutia: 30.4. 2013

zberný spis založ do archívu

V Bratislave

